

วาทกรรมการคุกคามทางเพศที่ปรากฏในเว็บบอร์ด: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์¹

The discourse of Sexual Harassment on the Webboard: A Study of Critical Discourse Analysis

สิริพร วิริยะรักษ์ Siriporn Viriyaraks
ดร. ศิริพร ปัญญาเมธิกุล Dr.Siriporn Panyametheekul

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศกับการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ โดยเก็บข้อมูลการคุกคามทางเพศจากกระทู้ในเว็บบอร์ดของเว็บไซต์พันทิป (www.pantip.com) จากการวิเคราะห์พบกลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศ 8 กลวิธี 1) การขยายความ 2) การใช้คำเรียกสรีระหรืออวัยวะในร่างกาย 3) การใช้คำสแลง 4) การใช้คำพวน 5) การเล่นคำ 6) การใช้อุปมาอุปไมย 7) การใช้วาทกรรม และ 8) การทำให้เป็นเรื่องตลก ส่วนกลวิธีการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ พบ 4 กลวิธี ได้แก่ 1) การปฏิเสธ “ไม่” 2) การใช้วาทกรรมท้าทาย 3) การเพิกเฉย และ 4) การทำให้เป็นเรื่องตลก จากผลการวิจัยพบว่าผู้คุกคามทางเพศและผู้ถูกคุกคามทางเพศเห็นว่าการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นในเว็บบอร์ดส่วนใหญ่เป็นเรื่องตลก ซึ่งสะท้อนจากกลวิธีการใช้ภาษา โดยการใช้คำพวน การหัวเราะ การเล่นคำ การใช้คำสแลง เช่นเดียวกับผู้ถูกคุกคามที่โต้ตอบกลับเหมือนเป็นเรื่องตลก ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านไม่คิดว่าเป็นเรื่องจริงจังหรือร้ายแรงมากนัก จึงทำให้การคุกคามทางเพศในอินเทอร์เน็ตไม่ได้รับการตระหนักว่าเป็นภัยที่ร้ายแรงที่ควรต้องสนใจและมีมาตรการในการควบคุมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการใช้ภาษา

คำสำคัญ การคุกคามทางเพศ วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ เว็บบอร์ด

Abstract

This research presents a critical discourse analysis of sexual harassment found on the Web board conversation. Linguistic strategies used by sexual harassers and the targets were examined and social perspectives were analyzed. The data were collected from www.pantip.com. The data analysis from this study shows that eight main strategies used by the harassers are: 1) Modification 2) Using words for body parts 3) Slang 4) Spoonerism 5) Word play 6) Metaphor 7) Speech acts and 8) Laughing off the harassment. As for the language used by the targets, four main strategies were found 1) Refusal with “Mai” 2) Speech act of challenging 3) Ignorance and 4) Laughing off the harassment. The research found that most of the

¹งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษาเพื่อทำปริญญาโทของนิสิตบัณฑิตศึกษาประจำปีงบประมาณ 2556 จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

harassers and the targets think that sexual harassment is humorous. It is reflected on language strategies such as word play or slang which leads to the assumption that this is not a serious situation. It seems as if the society is not aware of the danger of sexual harassment on the internet and therefore lacks a proper control of it.

Keywords: Sexual Harassment, Critical Discourse Analysis, Webboard

ภูมิหลัง

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในการสื่อสารมากมายในประเทศไทยซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดี คือ ทำให้การสื่อสารสะดวกและรวดเร็ว ผู้ส่งสารสามารถรับสารโดยไม่จำเป็นต้องเห็นหน้ากัน สามารถพูดคุยกับบุคคลที่อยู่ห่างไกลโดยมีค่าใช้จ่ายน้อยมาก ทำให้รู้จักคนมากมายในช่วงเวลาอันสั้น แต่ข้อเสียที่เกิดขึ้นคือ การที่ผู้คนสามารถติดต่อคนอื่นๆ บนโลกได้มากขึ้น การรู้จักตัวตนจึงเป็นเรื่องยาก เพราะไม่รู้ตัวตนของคนเหล่านั้นคือใคร ผู้คนที่สื่อสารกันสามารถปกปิดสถานภาพจริงและพูดคุยได้อย่างอิสระกับคนที่ไม่เคยรู้จักกันหรือไม่เคยเห็นหน้า ซึ่งการกระทำเช่นนี้เป็นการเปิดช่องทางให้เกิดอาชญากรรมการกระทำผิดได้ง่าย ดังเห็นได้จากปัจจุบัน จากรายงานของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์พบปัญหาการคุกคามทางเพศ การล่อลวงทางอินเทอร์เน็ต การข่มขืนเพิ่มขึ้นมากมาย ในช่วงหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ โดยพบเหตุการณ์เหล่านี้เริ่มขึ้นจากการสื่อสารในห้องสนทนา (Chat room) โปรแกรมสนทนา เอ็มเอสเอ็ม (Windows Live Messengers หรือ MSN) เว็บไซต์ (Website) หรือเว็บบอร์ด (Webboard) อยู่บ่อยครั้ง เช่น ข่าวการล่อลวงนักศึกษาสาวไปข่มขืนในกรุงเทพมหานครที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ข่าวสด ปี 2550 และข่าวคดีฆ่าฟันศพครูสาว จังหวัดอุบลราชธานีในหนังสือพิมพ์ข่าวสด ปี 2548 นับว่าเป็นคดีโหดเหี้ยมและรุนแรงมากในประเทศไทย และจากการสืบสวนพบว่าคดีเหล่านี้สืบเนื่องมาจากการรู้จักกันผ่านโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งสิ้น

นอกจากนี้ ยังมีการสื่อสารทางสังคมออนไลน์ (Social network) เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งเป็นที่นิยมมากที่สุดในปัจจุบัน แต่กลับถูกผู้คิดไม่ได้ใช้เป็นเครื่องมือในการคุกคามทางเพศหรือการล่อลวงทางเพศ เช่น ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน วันที่ 15 ธันวาคม 2554 “ไฉ่หั่น ฉายา “แดน สีดา” หลอกเด็กนักเรียนผ่านทางเฟซบุ๊กไปข่มขืนพร้อมถ่ายคลิปแบล็คเมลล์และชู้บังคับเรียกมาข่มขืนซ้ำ”

จากรายงานของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (เดลินิวส์. 2554: ออนไลน์) พบว่า วัยรุ่นกว่าครึ่งถูกคุกคามทางเพศในสังคมออนไลน์ ซึ่งเห็นได้จากในปี 2554 กลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 24 ปี ถูกคุกคามทางเพศมากถึงร้อยละ 56 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ร้อยละ 6 สาเหตุเกิดจากการที่คู่สนทนาไม่ได้รับรู้จักตัวตนที่แท้จริงของแต่ละฝ่าย การใช้นามแฝงหรือนามสมมติและเมื่อมีการติดต่อหรือพูดคุย ผู้สนทนาส่วนใหญ่จะสร้างภาพลักษณ์ทำให้อีกฝ่ายพึงพอใจ ว่างไวใจจนปล่อยให้คนอื่นรู้จักตนเองง่ายจนเกินไป ทำให้เกิดอาชญากรรมและการคุกคามทางเพศขึ้น

จากงานวิจัยของแฮร์ริง (Herring. 1999: 157) ที่ศึกษาการถูกคุกคามทางเพศในห้องสนทนาอินเดีย (India channel) พบตัวอย่างการคุกคามทางเพศ เช่น การสนทนาระหว่างผู้หญิง 3 คน คือ เอสที (st) เอสเอ็ม (sm) และรานี (rani) โดยมีผู้ชายชื่อ ไวซ์ (Vice) พยายามเข้ามามีส่วนร่วมในการสนทนาของผู้หญิงทั้งสามคน แต่ผู้หญิงทั้งสามคนไม่สนใจ ไวซ์จึงเริ่มก่อกวนด้วยการคุกคาม ดังปรากฏในตัวอย่าง (1) และตัวอย่าง (2)

- (1) <VICE>: Aatank man i got women here u'll in love with!!
 <Aatank>: vice like who
 <VICE>: Aatank a quick babe inventory for u: st/sm and rani :)

(Herring. 1999: 157)

จากตัวอย่าง (1) เป็นการสนทนาที่สื่อถึงการคุกคามทางเพศ คือ ไวซ์พูดกับอาแทงค์ (Aatank) ซึ่งเป็นเพื่อนใหม่ว่า “I got women here u'll in love with” หมายถึง “ฉันเจอคนที่นายจะตกหลุมรักแล้ว” และพูดต่อไปว่า “quick babe inventory” หมายถึง “ฉันมีรายชื่อสาวๆ ให้นายนะ มี เอสที เอสเอ็ม และรานี” ซึ่งการพูดเช่นนี้เป็นการคุกคามทางเพศ คือ การที่ไวซ์ให้รายชื่อผู้หญิงทั้งสามคนในห้องสนทนา โดยไม่ได้ขออนุญาตจากผู้หญิงเหล่านั้นก่อน ถือเป็นเป็นการไม่ให้เกียรติผู้หญิงและใช้คำว่า “babe” ซึ่งหมายถึง เด็กสาวที่มีเสน่ห์หรือคนที่เป็นที่รัก ซึ่งในบริบทนี้ใช้คำว่า “babe” สื่อความหมายในทางไม่ดี โดยไวซ์ใช้คำนี้แทนผู้หญิงทั้งสามคนซึ่งเป็นดุษฎีทางเพศกับผู้หญิงที่ไม่รู้จัก และไวซ์แนะนำผู้หญิงทั้งสามคนให้อาแทงค์โดยมีจุดประสงค์เพื่อคุกคามทางเพศผู้หญิงทั้งสามคนในห้องสนทนา

นอกจากนี้ ไวซ์ชวนให้อาแทงค์เข้าร่วมสนทนาในห้องสนทนาและทั้งสองคนมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้หญิงในห้องสนทนา ดังตัวอย่าง (2)

- (2) <Aatank>: sm hi u can call me studboy. What color are your undies
 <VICE>: haha
 ***Action: Aatank rushes upto st and yanks her panties off. BOO!

(Herring. 1999: 157)

จากตัวอย่าง (2) อาแทงค์บอกให้เอสเอ็มเรียกอาแทงค์ว่า “studboy” หมายถึง “ผู้ชายเจ้าชู้หรือชอบเรื่องเซ็กส์” และอาแทงค์ถามเอสเอ็มต่อว่า “What color are your undies” หมายถึง “เธอใส่กางเกงชั้นในสีอะไร” การถามเช่นนี้เป็นการไม่สุภาพ เนื่องจากเป็นคำถามส่วนบุคคล ซึ่งไม่ควรถามในที่สาธารณะและเป็นการไม่ให้เกียรติผู้ที่สนทนาด้วย จึงเห็นได้ว่า อาแทงค์มีเจตนาคุกคามทางเพศกับเอสเอ็ม อีกทั้งในการสนทนา ไวซ์หัวเราะและแสดงความพอใจกับคำถามของอาแทงค์ที่คุกคามเอสเอ็มพร้อมมีท่าทางประกอบของอาแทงค์ คือ “Aatank rushes upto st and yanks her panties off” หมายถึง “อาแทงค์รีบโผล่เข้าหาเอสเอ็มและถอดกางเกงชั้นในของเธอออก” ซึ่งในโลกความเป็นจริงเป็นการคุกคามทางเพศสื่อถึงความพยายามที่จะข่มขืนเอสเอ็มหรือการทำให้อีกฝ่ายหนึ่งอับอาย

จากตัวอย่างของแอร็งข้างต้นกล่าวไว้ว่า การคุกคามทางเพศ คือ การใช้ถ้อยคำไม่สุภาพหรือหยาบคาย การใช้ถ้อยคำแสดงความรู้สึกในแง่ลบ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคลในที่สาธารณะและเป็นการไม่ให้เกียรติหรือดูถูกผู้สนทนา (Herring. 1999: 157) จากที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยสนใจว่าผู้คุกคามและผู้ถูกคุกคามทางเพศมีกลวิธีการใช้ภาษาในการคุกคามและโต้ตอบการคุกคามทางเพศอย่างไร เพื่อสร้างความตระหนักรู้ในการคุกคามทางเพศให้คนได้คำนึงถึงในการใช้ภาษาในการสนทนาระหว่างกันและเคารพสิทธิในการสนทนา เนื่องจากการสนทนาที่ไม่เห็นหน้ากัน

การคุกคามทางเพศ

การคุกคามทางเพศมีรูปแบบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย และมีนักวิชาการได้เสนอรูปแบบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การคุกคามทางเพศที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน

ฟิตซ์เจอร์อัลด์ และคนอื่นๆ (Fitzgerald; et al. 1988: 152-175) ได้จัดรวมรูปแบบการคุกคามทางเพศของทิล (Till. 1980) เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. การก่อกวนทางเพศ (Gender harassment) คือ การแสดงออกถึงทัศนคติทางลบเรื่องเพศ ทั้งทางวัจนภาษา และอวัจนภาษา ส่วนใหญ่จะเป็นการคุกคามในเรื่องทั่วไป เช่น การวิจารณ์เรื่อร่า การแต่งกาย หรือ การเล่าเรื่องตลกกลามก เป็นต้น

2. พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ทางเพศ (Unwanted sexual attention) คือ การกระทำที่แสดงออกถึงการคุกคามบุคคลหนึ่งๆ อย่างเห็นได้ชัด เช่น การเชื้อเชิญไปรับประทานอาหาร ไปเที่ยว หรือไปส่งที่บ้าน การส่งจดหมายด้วยถ้อยคำล่วงเกินทางเพศ และการโทรศัพท์ก่อกวน ซึ่งก่อความรำคาญกับผู้รับ การสัมผัสอย่างจงใจ การต้อนให้เข้ามูมและการข่มขู่หรือการทำร้ายเพื่อบังคับให้มีเพศสัมพันธ์

3. การบีบบังคับทางเพศ (Sexual coercion) คือ การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์หรือกิจกรรมทางเพศ โดยเสนอผลประโยชน์หรือรางวัลเป็นผลตอบแทน และการข่มขู่เพื่อจะให้มีเพศสัมพันธ์ ถ้าผู้ถูกคุกคามไม่ทำตาม ก็จะมีการทำร้ายร่างกายหรือมีการทำโทษ

2) การคุกคามทางเพศที่ปรากฏในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต

มณฑนา สิตสุวรรณ (2546) กล่าวว่ารูปแบบพฤติกรรมการคุกคามทางเพศทางอินเทอร์เน็ตที่ทำให้ ผู้ถูกคุกคามเสียหายและละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้ถูกคุกคาม แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

1. การกระทำนอกอินเทอร์เน็ตแต่เกิดผลในอินเทอร์เน็ต เช่น การแอบถ่ายแล้วมาเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2. การกระทำในอินเทอร์เน็ตแต่เกิดผลนอกอินเทอร์เน็ต เช่น การล่อลวง การค้าประเวณี การขายยาสลับยานอนหลับ เป็นต้น มีการโฆษณาในอินเทอร์เน็ต แต่จะต้องมีการส่งมอบสินค้าในโลกแห่งความจริง

3. การกระทำในอินเทอร์เน็ตและเกิดผลในอินเทอร์เน็ต เช่น ถ้อยคำการคุกคามทางเพศในสังคมออนไลน์ ถ้อยคำละเมิดหรือไม่ให้เกียรติทางเพศในเว็บบอร์ด เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกระทู้ในเว็บบอร์ดของเว็บไซต์พันทิป (www.pantip.com) ระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ. 2554 จนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 89 กระทู้ โดยเลือกเก็บกระทู้ที่ปรากฏการคุกคามทางเพศเท่านั้น ส่วนเหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลจากกระทู้ในเว็บไซต์นี้ เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ไทยที่ให้บริการเว็บบอร์ดซึ่งเป็นที่นิยมและมีชื่อเสียง (มติชน. 2553: ออนไลน์) โดยผู้วิจัยเลือกห้องสยาม สแควร์ เพราะเป็นห้องที่เป็นศูนย์รวมของกระทู้และความคิดเห็นวัยรุ่น หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำถ้อยคำที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาเกี่ยวข้องกับการคุกคามทางเพศมาตรวจสอบว่าเป็นการคุกคามทางเพศจริงหรือไม่ โดยการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศทางอินเทอร์เน็ตโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตปริญญาตรี จำนวน 30 คน และปริญญาโท จำนวน 30 คน ของมหาวิทยาลัยรัฐสองแห่ง

ข้อคำถามในแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อมูลจากการแสดงความคิดเห็นในกระทู้ของเว็บบอร์ดในเว็บไซต์พันทิปที่มีแนวโน้มคุกคามทางเพศ กล่าวคือ ข้อความแสดงความคิดเห็น

ที่เป็นการใช้คำพูดที่แสดงถึงทัศนคติในแง่ลบทางเพศ การวิจารณ์สรีระภายในทางเพศหรือรูปร่าง การเล่าเรื่องตลกกลามก การพูดเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศในที่สาธารณะ² การขอข้อมูลส่วนบุคคลและการชมชู้ทางเพศ โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศที่พบในข้อมูลมี 147 ข้อ ดังนั้น ในแบบสำรวจจึงประกอบด้วย 147 ข้อ นอกจากนี้ ในแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ ผู้วิจัยให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยถามว่าข้อใดที่ท่านคิดว่าเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศผู้ตอบสามารถเลือก “ใช่” “ไม่ใช่” “ไม่แน่ใจ” ถ้าผู้ตอบเลือกตอบว่า “ใช่” ให้ขีดเส้นใต้ถ้อยคำที่คิดว่าเป็นการคุกคามทางเพศ และหากเลือกคำตอบว่า “ไม่ใช่” หรือ “ไม่แน่ใจ” ให้ระบุเหตุผลในช่องหมายเหตุ หลังจากนั้น ผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศที่ผู้ตอบเลือกว่า “ใช่” และมีร้อยละมากกว่าหรือเท่ากับ 50 แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศ ส่วนกลวิธีการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศพิจารณาจากถ้อยคำที่ผู้แสดงความคิดเห็นได้ตอบกลับถ้อยคำที่มีการคุกคามทางเพศ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์กลวิธีการโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ของแวนไดค์ (van Dijk, 1997) และแบ่งประเด็นการวิเคราะห์กลวิธีการคุกคามทางเพศออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) กลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศ³ และ 2) กลวิธีการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ⁴

ผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศกับการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ

1. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศ

จากการวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศพบกลวิธีการคุกคามทางเพศ 8 กลวิธีหลัก ได้แก่

- 1) การขยายความ
- 2) การใช้คำเรียกลีลาหรืออวยวะในร่างกาย
- 3) การใช้คำสแลง
- 4) การใช้คำพวน
- 5) การเล่นคำ
- 6) การใช้อุปลักษณ์
- 7) การใช้วจนกรรม
- 8) การทำให้เป็นเรื่องตลก

² พิจารณาจากการยอมรับของสังคมและวัฒนธรรม เช่น ไม่ควรพูดเกี่ยวกับสรีระทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ ไม่ควรเล่าเรื่องตลกหยาบคาย เป็นต้น

³ ผู้คุกคามทางเพศ หมายถึง ผู้แสดงความคิดเห็นหรือเจ้าของกระตุ่งข้อความที่เป็นการละเมิดทางเพศต่อผู้ถูกกระทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ “ไม่พึงปรารถนา” และ “ไม่ต้องการ” เช่น การวิจารณ์อวยวะในร่างกาย การเล่าเรื่องตลกกลามก การพูดเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศในที่สาธารณะ การขอข้อมูลส่วนบุคคลและการชมชู้ทางเพศ ผ่านสื่อทางอินเทอร์เน็ต เช่น เว็บบอร์ด อีเมล โปรแกรมการสนทนาในห้องสนทนา เป็นต้น

⁴ ผู้ถูกคุกคามทางเพศ หมายถึง เจ้าของกระตุ่งหรือผู้แสดงความคิดเห็นที่ได้รับข้อความที่แสดงถึงการละเมิดทางเพศ โดยผู้ถูกกระทำถือว่าเป็นสิ่งที่ “ไม่พึงปรารถนา” และ “ไม่ต้องการ” ถึงทัศนคติในแง่ลบทางเพศ เช่น การวิจารณ์อวยวะในร่างกาย การเล่าเรื่องตลกกลามก การพูดเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศในที่สาธารณะ การขอข้อมูลส่วนบุคคล และการชมชู้ทางเพศ ผ่านสื่อทางอินเทอร์เน็ต เช่น เว็บบอร์ด อีเมล โปรแกรมการสนทนาในห้องสนทนา เป็นต้น

ตาราง 1 สรุปกลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศ

กลวิธีการคุกคามทางเพศ	คำ/ลักษณะที่พบ	ตัวอย่างการคุกคามทางเพศ
1. การขยายความ	“หุ่นเอ็กซ์” “นมโต” “อกอึ้ม” “หน้าอกใหญ่สุด”	“ชอบคนที่...หน้าอกใหญ่สุด”
2. การใช้คำเรียกอวัยวะในร่างกาย	“น่อง” “หน้าอก” “นม” “ตูด” “สะโพก” “ก้น” “หุ่น” “กล้ามเนื้อ”	“ชอบอก ชอบสะโพก ชอบน่อง ชอบก้น”
3. การใช้คำสแลง	“ซุ่ม” “ต้อย”	“ซุ่ม ยังไงก็ไม่เบื่อ เพราะเราชอบ ซุ่มๆ”
4. การใช้คำพวน	“เห็นหลิ”	“ตื่นเช้าออกมาเห็นหลิทุกวันเลย”
5. การเล่นคำ	“กราม” เป็น “บ้ากาม” “แพพท์” เป็น “เพศ”	“เจ้าของกระทู้ครับผมไม่มี กราม แต่ บ้ากาม พอได้ปะครับ 555”
6. การใช้อุปลักษณ์	“แซบ” “หวาน” “เผ็ด” “เปรี้ยว”	“แซบเวอร์ ประมาณ 8-9 ครั้งต่อวันเลยไหม ชอบหวานๆ เปรี้ยวๆ ในบางครั้ง แต่เผ็ดบนเตียง หวานๆ ถ้าอ่อนต่อโลกแล้วผมทำให้แข็งเอง...”
6.1 การมีเพศสัมพันธ์มีรสชาติ		
6.2 การมีเพศสัมพันธ์เปรียบได้กับกิริยาการกิน	“กิน” “เคี้ยว” “ดูด”	“ชอบเด็กคะ เห็นแล้ว น่าเคี้ยว เย้ยยยยย 55555 !!”
6.3 อวัยวะเพศเป็นของกิน	“ไอติม”	“อยากกิน ไอติม ของคุณผู้ชายคะ ออิ”
7. การใช้วัจนกรรม		
7.1 วัจนกรรมเชิญชวน	“ไป...ไทม (มัย)” “ชวนไป...” “ไป...ด้วยกันมัย” “...มัย”	“ ไปกับผมไทมครับ ”
7.2 วัจนกรรมการขอ	“ขอ” “ช่วย” “ขอ...นะ” “ขอ...ด้วย”	“ ขอเป็นแฟนกับค.ท.ที่ 10 “
8. การทำให้เป็นเรื่องตลก		
8.1 การหัวเราะ	“เอ๊กๆๆ” “ฮ่า ฮ่า ฮ่า” “555555”	“ปล่อยอย่างอื่นแทนได้มะ เอ๊กๆๆ”
8.2 การใช้คำอุทาน	“อู๊บบ!!! “	“ผมชอบไม่เห็นใสอะไรเลยมากกว่าครับ อู๊บบ!!! พืมพำดังไปหน่อย”
8.3 การใช้สัญลักษณ์	[^] [-P] [Y-Y] [*-*] [^ ^]	“ไม่มีใครให้ ซุ่ม Y-Y ”

จากตาราง 1 สามารถวิเคราะห์ทักกลวิธีการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การขยายความ

การขยายความ หมายถึง กลวิธีที่ผู้คุกคามทางเพศใช้ถ้อยคำที่เป็นส่วนขยาย อาจเป็นคำ วลีหรืออนุพากย์และใช้ร่วมค่านามหลัก เช่น การใช้คำคุณศัพท์ขยายค่านาม การใช้ประโยคย่อยขยายค่านาม เพื่อเน้นส่วนที่ต้องการขยายให้มีความหมายสื่อถึงการคุกคามมากขึ้นและเห็นภาพเด่นชัดขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การใช้คำคุณศัพท์ขยายนามเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ สรีระ อวัยวะของผู้ถูกคุกคามทางเพศ เพื่อเน้นให้คู่สนทนาเห็นภาพชัดเจนจากข้อมูลพบผู้แสดงความคิดเห็นใช้คำศัพท์ในการบรรยายสรีระภายในร่างกายของเพศหญิง เช่น คำว่า “โต” “ใหญ่” “ขาว” “อึ้ม” “สวย” “ปลิ้น” “เอ็กซ์” เป็นต้น ซึ่งคำศัพท์ดังกล่าวเมื่อปรากฏคู่กับค่านามสื่อถึงพฤติกรรมหรือคำพูดที่เป็นการละเมิดทางเพศต่อผู้ถูกระทำและสื่อมุมมองที่ผู้คุกคามมีต่อผู้ถูกคุกคาม และการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับกระทู้ที่ตั้งและไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องสรีระของผู้หญิงเลยดังตัวอย่าง

(3) “นมใหญ่ๆทำให้คนสองคนได้มารู้จักกันและนอนด้วยกันครับ”

(4) “นิสิต ครับ นมนี้อ้วนเลย”

2. การใช้คำเรียกอวัยวะในร่างกาย

การใช้คำเรียกสรีระหรืออวัยวะในร่างกาย เป็นคำที่ผู้คุกคามทางเพศใช้อ้างถึงส่วนประกอบหรืออวัยวะในร่างกายของผู้ถูกคุกคาม เช่น คำว่า “น่อง” “หน้าอก” “นม” “ตูด” “สะโพก” “ก้น” “พุง” “ก้น” “ก้น” เป็นต้น ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคำเหล่านี้ เมื่อปรากฏคู่กับการใช้คำขยาด้านนาม เป็นการเพิ่มน้ำหนักของการคุกคามทางเพศให้มากขึ้น ดังตัวอย่าง

(5) “อยากได้คนที่นมใหญ่ครับ”

(6) “#4 ผมชอบสาวอเล็กครับ คอนเฟิร์ม ขอแย้ง 1 เสียง “

จากตัวอย่าง (5)-(6) พบว่า ผู้คุกคามกล่าวถึง “นม” “อก” ซึ่งเป็นการพูดถึงสรีระหรืออวัยวะในร่างกายของผู้ถูกคุกคาม ถือเป็นกรณีละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และเป็นถ้อยคำที่ไม่พึงปรารถนา

3. การใช้คำสแลง

การใช้คำสแลง คือ การใช้คำที่สื่อถึงเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ เช่น คำว่า “ซั่ม” “ตุ้ย” จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้คำสแลง เป็นกลวิธีหลีกเลี่ยงในการพูดคำหยาบเพื่อสื่อถึงการคุกคามทางเพศ ดังตัวอย่าง

(7) “ชอบซั่มแล้วทั้งครับ”

(8) “เปลี่ยนต่อเป็นตุ้ยได้มั้ยครับ?”

จากตัวอย่าง (7)-(8) ผู้คุกคามใช้คำสแลงเพื่อสื่อถึงการมีเพศสัมพันธ์ด้วยการใช้คำว่า “ซั่ม” และ “ตุ้ย”

4. การใช้คำพวน

การใช้คำพวนเป็นการกลับหรือสลับเสียงสระหรือตัวสะกดกัน ทำให้เกิดความหมายใหม่ แต่การออกเสียงจะคล้องจองกับรูปเดิม (ตามใจ อวีรุธิโยธิน. 2546: 32) ซึ่งผู้คุกคามใช้คำพวนในการสื่อเรื่องเพศ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำหยาบคาย เนื่องจากคำหยาบคายไม่สามารถใช้ในเว็บบอร์ดได้ นอกจากนี้ ผู้คุกคามต้องการสื่อถึงการล้อเล่นและทำให้ลดความรุนแรงของความหมายลง ดังตัวอย่าง

(9) “ 5555 เห็นหมี”

(10) “ตื่นเช้าออกมาเห็นหมีทุกวันเลย”

จากตัวอย่าง (9)-(10) พบว่าผู้คุกคามทางเพศใช้คำพวนของคำว่า “หมี” ซึ่งความหมายตามพจนานุกรม หมายถึง สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 13) โดยเป็นการสลับเสียงสระระหว่างพยัญชนะกับพยัญชนะที่สอง เมื่ออ่านย้อนกลับสระกันแล้วจะได้เป็นคำใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิงที่มีกลิ่นเหม็น ผู้คุกคามจึงใช้คำพวนของคำว่า “หมี” ในการสื่อเรื่องเพศเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพที่หมายถึง อวัยวะเพศหญิง ในการคุกคามทางเพศ

5. การเล่นคำ

ผู้คุกคามทางเพศใช้การเล่นคำ เพื่อสื่อถึงความสัมพันธ์ทางเพศ กลวิธีการเล่นคำ คือ การนำคำที่มีรูปหรือเสียงพ้องกันหรือใกล้เคียงกันมาเล่นในเชิงเสียงและความหมาย (ธเนศ เวศร์ภาดา. 2549: 31) เช่น การเล่นคำพ้องรูปพ้องเสียง การเล่นคำหลายความหมาย การเล่นเสียงผัสอักษร การเล่นคำที่มีเสียงสั้นและเสียงยาว ซึ่งทำให้เกิดความหมายในแง่ลบ ดังตัวอย่าง

(11) “เจ้าของกระทุ้ครับ ผมไม่มีกราม แต่บักามพอได้ปะครับ 555”

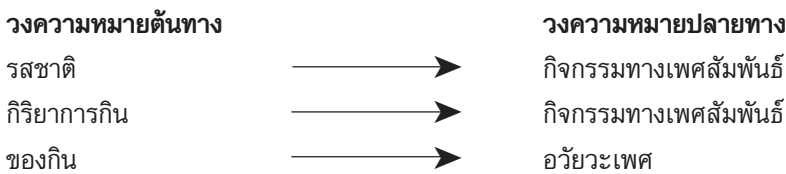
จากตัวอย่าง (11) ผู้คุกคามทางเพศใช้คำว่า “กราม” เป็นคำว่า “บักาม” เพื่อสื่อความหมายเรื่องเพศ คือ นำคำที่เสียงคล้ายกันโดยการตัด “ร” ออกจาก “กราม” เป็น “กาม” ซึ่งทำให้ความหมายต่างออกไป

(12) “ตอนนี้ ผมไม่ จะบาย มีความต้องการทาง.....แพทย์ สูง”

จากตัวอย่าง (12) ผู้คุกคามทางเพศใช้คำว่า “แพทย์” แทนคำว่า “เพศ” เพื่อหลบเลี่ยงการพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยการเล่นเสียง “เอ” เป็น “เอ”

6. การใช้อุปลักษณ

จันทิมา อังคพนิชกิจ (2557: 161) กล่าวว่า “อุปลักษณเป็นการใช้ภาษาของคนในสังคม โดยอาศัย การสื่อสิ่งหนึ่งด้วยการใช้ถ้อยคำที่อยู่ในแวดวงของอีกความคิดหนึ่งมาสื่ออธิบายถึงสิ่งนั้น เพื่อสื่อให้เห็นว่ามี คุณสมบัติหรือความคิดบางอย่างร่วมกันทำให้เกิดมโนทัศน์ว่าทั้งสองสิ่งนั้นมีลักษณะอย่างเดียวกัน” จากผลการ วิเคราะห์ข้อมูลอุปลักษณถูกนำมาใช้ในกล่าวถึงการคุกคามทางเพศ อาจเนื่องจากการพูดเรื่องเพศหรือการมีเพศ สัมพันธเป็นเรื่องที่สังคมไทยไม่ยอมรับที่จะพูดได้อย่างเปิดเผย (วิมนา ธรรมปริษา. 2533: 904) จากการ วิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้คุกคามทางเพศเลือกใช้วงความหมายเกี่ยวกับอาหารในการคุกคามทางเพศ โดยมี กระบวนการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างวงความหมายต้นทาง (Source domain) ไปสู่วงความหมายปลายทาง (Target domain) ดังนี้

6.1 การมีเพศสัมพันธ์มีรสชาติ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้คุกคามทางเพศใช้วงความหมาย “รสชาติ” โดยนำมาเปรียบเทียบกับกิจกรรมทางเพศ สื่อถึงการมีเพศสัมพันธ์ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้คุกคามทางเพศแสดงการคุกคาม ทางเพศโดยเปรียบกับรสชาติของอาหาร เช่น “แซบ” “หวาน” “เผ็ด” “เปรี้ยว” ดังตัวอย่าง

(13) “แซบเวอร์ ประมาณ 8-9 ครั้งต่อวันเลยไหม ชอบหวานๆ เปรี้ยวๆ ในบางครั้ง แต่เผ็ดบนเตียง หวานๆ ถ้าอ่อนต่อโลกเด๋วผม ทำให้แข็งแรง...”

จากตัวอย่าง (13) ผู้คุกคามทางเพศใช้รสชาติเปรียบเทียบให้เห็นว่ากิจกรรมทางเพศมีลักษณะเป็นแบบไหน เช่น

“แซบ” หมายถึง อร่อย ซึ่งก็คือ ดีมาก

“หวาน” หมายถึง มีรสอย่างรสน้ำตาล ซึ่งก็คือ อ่อนโยน สดใส

“เปรี้ยว” หมายถึง มีรสอย่างหนึ่งอย่างรสมะนาว ซึ่งก็คือ ทนสมัย

“เผ็ด” หมายถึง มีรสอย่างรสพริก ซึ่งก็คือ รุนแรง

6.2 การมีเพศสัมพันธ์เปรียบได้กับกิริยาการกิน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้คุกคามทางเพศใช้วงความหมาย “กิริยาการกิน” โดยนำมาเปรียบเทียบกับกิจกรรมทางเพศ สื่อถึงการมีเพศสัมพันธ์ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้คุกคามทางเพศแสดงการ คุกคามทางเพศโดยเปรียบกับกิริยาการกิน เช่น “กิน” “เคี้ยว” “ดูด” ดังตัวอย่าง

(14) “ชื่อน่ากินอะ CoCoa 99.99%”

(15) “ชอบเด็กคะ เห็นแล้วน่าเคี้ยว เย้ยยยยย 55555 !!”

(16) “5555 เราไม่ชอบดูด เราชอบกำๆ บีบๆ 555 ผมชอบกินนมมากครับ กินแล้วทั้งแข็งทั้งแรง (แข็งแรง) 555555555555 ดูดเสร็จ บีบด้วย กลองนมมะ ^^”

จากตัวอย่าง (14)-(16) คำที่สื่อการมีเพศสัมพันธ์ คือ คำว่า “กิน” “เคี้ยว” “ดูด” เป็นคำแสดงกิริยาการกิน กล่าวคือ

คำว่า “กิน” เป็นคำกริยา หมายถึง เคี้ยว (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 128)

คำว่า “เคี้ยว” เป็นคำกริยา หมายถึง บดให้แหลกด้วยฟัน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 275)

คำว่า “ดูด” เป็นคำกริยา หมายถึง สูบด้วยปาก (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 442)

ผู้แสดงความคิดเห็นเปรียบเทียบการมีเพศสัมพันธ์หรือการร่วมเพศกับกิริยาการกิน เหมือนการได้รับประทาน ไม่ว่าจะด้วยการ เคี้ยว กิน หรือดูด

6.3 อวัยวะเพศเป็นของกิน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้คุกคามทางเพศใช้วงความหมาย “ของกิน” โดยนำมาเปรียบเทียบกับอวัยวะเพศ เช่น “ไอติม” “หอย” ดังตัวอย่าง

(17) “อยากกินไอติมของคุณผู้ชายคะ อธิ”

จากตัวอย่าง (17) ผู้คุกคามทางเพศใช้วงความหมายของกิน ในคำว่า “ไอติม” หมายถึง ของกินทำด้วยของหวาน กะทิ หรือนม ทำให้ชื่นด้วยความเย็น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 1443) แต่เมื่อผู้คุกคามทางเพศใช้ร่วมกับคำว่า “ของคุณผู้ชาย” ทำให้ความหมายในบริบทนี้ หมายถึง อวัยวะเพศชาย

(18) “หอยนางโลม เอ๊ย อยากกินหอย จขกท อะ เย้ย”

จากตัวอย่าง (18) ผู้คุกคามทางเพศใช้วงความหมายของกิน ซึ่งก็คือ “หอยนางรม” แต่ทำให้เสียงยาวขึ้น โดยพูดเป็น “หอยนางโลม” และคำว่า “หอย” สื่อถึงอวัยวะเพศหญิง เนื่องจากหอยมีสองฝาประกบกัน ซึ่งลักษณะคล้ายกับอวัยวะเพศหญิง และใช้การเล่นคำที่ใช้สระเสียงสั้นและสระเสียงยาวรวมด้วยเป็น “หอยนางโลม” ซึ่งคำว่า “นางโลม” หมายถึง หญิงโสเภณี (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 619) “หอยนางโลม” จึงหมายถึง อวัยวะเพศหญิงของโสเภณี ซึ่งหัวข้อกระทู้ถามว่า อยากกินหอยแบบไหน หมายถึง ชนิดของหอยที่เป็นสัตว์ที่สามารถกินได้ แต่ผู้แสดงความคิดเห็นตอบโดยการคุกคามผู้ตั้งกระทู้โดยพิจารณาจากบริบทข้างต้น ซึ่งหอยนางโลม ไม่สามารถกินได้และไม่ได้เป็นชื่อชนิดของหอยแต่อย่างใด

7. การใช้วจนกรรม

วจนกรรมเป็นการใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศเพื่อสื่อเจตนาบางอย่าง และนำไปสู่การกระทำ ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์วจนกรรมของเซิร์ล (Searle. 1969: 57-61) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการคุกคามทางเพศพบวจนกรรม ได้แก่ 1) วจนกรรมเชิญชวน 2) วจนกรรมการขอ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

7.1 วจนกรรมเชิญชวน

วจนกรรมเชิญชวนเป็นกลวิธีที่ผู้คุกคามทางเพศต้องการให้ผู้ถูกคุกคามทางเพศกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกับผู้คุกคามหรือกระทำเช่นเดียวกับผู้คุกคาม

การแสดงวจนกรรมเชิญชวนพบการใช้คำกริยา ได้แก่ “ชวน...” “ไป...ไหม” “ไป...ด้วยกันมั๊ย” และการใช้ตัวย่อปริศนา เช่น “เลย” “สิ” “นะ” “อะ” “เหอะ” เพื่อชักชวน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(19) “ชวนไปมี sex เลย ”

(20) “ไปกับผมไหมครับ”

จากตัวอย่าง (19)-(20) ผู้คุกคามทางเพศใช้วจนกรรมเชิญชวนในการคุกคามทางเพศ โดยพิจารณาได้จากเงื่อนไขเนื้อหาข้อความ คือ การเชิญชวนผู้ถูกคุกคามให้ร่วมการกระทำที่เกี่ยวกับเรื่องเพศด้วยกันกับผู้คุกคาม เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในอนาคตของผู้คุกคามและผู้ถูกคุกคาม สำหรับเงื่อนไขการเตรียมการจะเห็นว่าผู้คุกคามอยากชวนผู้ถูกคุกคามไปกระทำการต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และเห็นว่าผู้ถูกคุกคามสามารถกระทำได้ ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นไม่เคยรู้จักกับเจ้าของกระทู้มาก่อน แล้วมีการเชิญชวนโดยมีเนื้อหาข้อความมีความหมายให้ไปหรือร่วมกิจกรรมด้วยกัน ซึ่งถือเป็นการคุกคามทางเพศ

7.2 วจนกรรมการขอ

วจนกรรมการขอเป็นกลวิธีที่ผู้คุกคามทางเพศขอ กำหนดให้ทำ หรือแนะนำให้ผู้ถูกคุกคามกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้คุกคามทางเพศปรารถนา เช่น ขอข้อมูลส่วนตัว ขอเพื่อทำกิจกรรมทางเพศ เป็นต้น

การแสดงวจนกรรมการขอ พบในคำกริยา ได้แก่ “ขอ” “ช่วย” “ขอ...นะ” “ขอ...ด้วย” นอกจากนี้ ยังพบว่ามีคำลงท้ายที่เป็นส่วนสำคัญในการเน้นย้ำการขอ ได้แก่ การใช้คำถาม “ได้ไหม” ใน “ขอ...ได้ไหม” และการใช้ตัวย่อปริศนา เช่น “เนอะ” “ด้วย” “เลย” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(21) “ขอ e-mail ครับ ต้องไวนะครับ ผมรีบ”

จากตัวอย่าง (21) ผู้คุกคามทางเพศใช้วจนกรรมการขอ โดยการใช้คำกริยา “ขอ” เพื่อเป็นการขอข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกคุกคาม เช่น อีเมล เฟซบุ๊ก เป็นต้น

(22) “พรุ่งนี้ผมจะได้ขอคุณเป็นแฟนเลย”

จากตัวอย่าง (22) ผู้คุกคามทางเพศใช้วจนกรรมการขอ โดยการใช้คำกริยา “ขอ” เพื่อเป็นการขอผู้ถูกคุกคามทางเพศเป็นแฟน

8. การทำให้เป็นเรื่องตลก

การทำให้เป็นเรื่องตลก หมายถึง ผู้คุกคามทางเพศใช้เสียงหัวเราะ คำอุทาน สัญลักษณ์ เพื่อทำให้เรื่อง ที่พูดเป็นเรื่องตลก เพื่อลดระดับความรุนแรงของข้อความคุกคาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

8.1 การหัวเราะ

การหัวเราะ หมายถึง ผู้คุกคามทางเพศใช้เสียงหัวเราะ เพื่อทำให้เรื่องที่พูดเป็นเรื่องตลก ลดระดับ ความรุนแรงของข้อความคุกคาม โดยใช้คำเลียนเสียงหัวเราะที่หลากหลาย โดยการซ้ำตัวอักษรหรือใช้ไม้ยมก ได้แก่ “เอ็กๆ” “ฮ่า ฮ่า ฮ่า” “555555” “คิก คิก” ดังตัวอย่าง

(23) “ถ้ามาในชุดตำรวจพร้อมโซ่ แล้ ญูแจมือ เทียนโซจะแจ่มมากครับ เอ็กๆ ชอบครับ แต่ชอบตอนถอดเครื่องแบบมากกว่า ฮ่า ฮ่า ฮ่า”

(24) “ขออนุญาตตอบแบบ 18+ ของแบบนี้คงต้องดูทีลีลา 555”

จากตัวอย่าง (23)-(24) ผู้คุกคามทางเพศใช้การหัวเราะ “เอ็กๆ” “ฮ่า ฮ่า ฮ่า” “555” “คิกคิก” เพื่อทำให้เป็นเรื่องที่คุกคาม ฟังดูตลก

8.2 การใช้คำอุทาน

การใช้คำอุทาน หมายถึง ผู้คุกคามทางเพศใช้คำอุทาน เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) และ เครื่องหมายปรัศนีย (?) เพื่อเน้นเสียง ความหมายของถ้อยคำการคุกคามทางเพศ แสดงถึงการดึงดูดความสนใจ ไร้อารมณ์ของผู้ คุกคามทางเพศ โดยการพลังพูดไป เพื่อให้ดูตลก ได้แก่ “อุ๊บบ!!!” “เอ๊ย” “เฮ้ยยย!!!” ดังตัวอย่าง

(25) “ผมชอบไม่เห็นใส่อะไรเลยมากกว่าครับ อุ๊บบ!!! พิมพาดังไปหน่อย”

(26) “ธนาคารอสุจิ เฮ้ยยย!!!”

จากตัวอย่าง (25)-(26) ผู้คุกคามทางเพศพูดคุกคามทางเพศอย่างจงใจและใช้คำอุทาน “อุ๊บบ!!!” “เอ๊ย” “เฮ้ยยย!!!” เหมือนพูดผิด เพื่อทำให้เป็นเรื่องตลก

8.3 การใช้สัญลักษณ์

การใช้สัญลักษณ์ หมายถึง การใช้เครื่องหมาย สัญลักษณ์จากแป้นบนเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อ สื่ออารมณ์ ความรู้สึก น้ำเสียง และท่าทาง ซึ่งทำให้คู่สนทนารับรู้ถึงสีหน้า กริยา ท่าทาง อารมณ์ความรู้สึกของ ผู้คุกคามทางเพศ เช่น

[^^]	หมายถึง มีความสุข
[:P]	หมายถึง แลบลิ้นตลก
Y-Y]	หมายถึง ร้องไห้
[*~*]	หมายถึง ขอร้อง
[^ ^]	หมายถึง ยิ้ม
[XXX]	หมายถึง จูบ

สัญลักษณ์ดังกล่าวเพื่อทำให้เป็นเรื่องสบายๆ ไม่เครียด ซึ่งพบในถ้อยคำการคุกคามทางเพศ ดังต่อไปนี้

(27) “รู้สึกว่ายาวนี้มันท้อเหยงยังไม่รู้ อยากให้มันกลับมาแข็งเหมือนเดิม *-~*”

(28) “ไม่รู้ว่ายแปลกมั๊ย ผมเคยขอผู้หญิงว่าขอXXXได้ปะผ่านโทร เธอก็บอกว่าถ้ามาหาใน 3 นาทีนี้จะออกไปรับผมริมเดินไปเลย ไกล เป็นกิโล ไปถึงเธอก็ออกมาจริงๆ”

จากตัวอย่าง (27)-(28) ผู้คุกคามใช้สัญลักษณ์ เพื่อเน้นอารมณ์ ความรู้สึก และเพื่อทำให้การคุกคามทางเพศดูไม่เครียด และเป็นเรื่องสบายๆ

2. ผลการวิเคราะห์ทักท้วงวิธีการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ

จากผลการวิเคราะห์ทักท้วงวิธีการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ ผู้วิจัยพบทักท้วงวิธีการโต้ตอบ 4 ทักท้วงหลัก คือ

- 1) การปฏิเสธ “ไม่”
- 2) การใช้เงินจรรยาทำทนาย
- 3) การเพิกเฉย
- 4) การทำให้เป็นเรื่องตลก

ตาราง 2 ทักท้วงวิธีการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ

ทักท้วงการคุกคามทางเพศ	คำ/ลักษณะที่พบ	ตัวอย่างการโต้ตอบ
1. การปฏิเสธ “ไม่”	“ไม่” “ไม่ใช่”	ผู้คุกคาม : “#7 55+ คงไม่ใช่แล้วมั้งคะนั่น”
2. การใช้เงินจรรยาทำทนาย	“น่ากอด ก็มากอดซะคะ 5555”	ผู้คุกคาม: “สวัสดิ์คะคุณตุ๊กตาหวานพูนดี ต้อนรับ ชื่อน่ากอดจัง” ออกลายจัง” ผู้ถูกคุกคาม: “น่ากอด ก็มากอดซะคะ 5555”
3. การเพิกเฉย	ไม่ได้ตอบกลับผู้คุกคาม	ผู้แสดงความคิดเห็นไม่เห็นใจกับการคุกคาม ไม่ได้ตอบ รวมถึงเปลี่ยนหัวข้อการสนทนา
4. การทำให้เป็นเรื่องตลก	“555” “อิ อิ” “ฮึๆๆ”	ผู้คุกคาม : “อยากจะชวนคุณไปรักษาด้วยกันนะเราที่ถ้ากระบอก สนใจมะอาการเดียวกันเลย ย ย ย” ผู้ถูกคุกคาม : “*1 ไปกันคะด่วน ๆ เรากลับตัวเองเป็นอันตรายต่อคนรอบข้าง 5555 ”

จากตาราง 2 สามารถวิเคราะห์ทักท้วงวิธีการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การปฏิเสธ “ไม่”

การปฏิเสธ “ไม่” หมายถึง ทักท้วงวิธีการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศ โดยการใช้คำปฏิเสธในการโต้ตอบเพื่อแสดงความไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย และไม่สนับสนุนเรื่องที่ถูกคุกคามทางเพศพูด โดยใช้คำว่า “ไม่” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(29) ตัวอย่างกระทู้และการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดพันทิปของวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

กระทู้ น้องใหม่ขอทักทนายค่า ^^”

ความคิดเห็นที่ 7

ส่งรูปถ่ายสองนิ้วและเบอร์โทรมาทางหลังไมค์ด้วยครับ

ความคิดเห็นที่ 10

#7 55+ คงไม่ใช่แล้วมั้งคะนั่น

จากตัวอย่าง (29) ผู้ถูกคุกคาม คือ ความคิดเห็นที่ 10 ได้ตอบการคุกคามโดยใช้ทักท้วงวิธีการปฏิเสธ “ไม่ใช่” แสดงถึงความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของผู้คุกคาม ผู้ถูกคุกคามปฏิเสธที่จะทำในสิ่งที่ผู้คุกคามขอให้ส่งรูปถ่ายของผู้ถูกคุกคาม แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกคุกคามทำให้เป็นเรื่องตลก โดยการใส่เสียงหัวเราะ 55+ เพื่อให้ดูเป็นกันเอง เนื่องจากการขอรูปเป็นการคุกคามในระดับความรุนแรงไม่มากนัก

(30) ตัวอย่างกระทู้และการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดพันทิปของวันที่ 25 มิถุนายนพ.ศ. 2555

กระทู้ แผลงไหมอายุ 28 ยังเล่นเกมอยู่

ความคิดเห็นที่ 14

ผมยังเล่นว่าวอยู่เลยครับ

แผลงมัยอะ

คนอื่นเค้าเล่นเกมคอมพิวเตอร์กันหมด

ความคิดเห็นที่ 15

ไม่แผลง

จากตัวอย่าง (30) ผู้ถูกคุกคาม คือ ความคิดเห็นที่ 15 ได้ตอบการคุกคาม โดยการใช้กลวิธีการปฏิเสธ “ไม่” แสดงถึงความรู้สึกไม่เห็นด้วยและไม่สนับสนุนกับความเห็นของผู้คุกคามข้างต้นโดยการโต้ตอบกลับว่า “ไม่แผลง”

2. การใช้วัจนกรรมทำทนาย

วัจนกรรมการทำทนาย หมายถึง กลวิธีในการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศเพื่อแสดงออกถึงการเรียกร้องหรือการยุให้ผู้คุกคามทำในสิ่งที่ผู้คุกคามพูด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ถูกคุกคามทางเพศใช้การทำทนายในการโต้ตอบ ดังตัวอย่าง

(31) ตัวอย่างกระทู้และการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดพันทิปของวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2555

กระทู้: Chit chat club นิ่งเป็นหลัก ขยับเป็นแซท ใครว่างมาคุยกันได้นะคะ

ความคิดเห็นที่ 1

ละละละละละ สวัสดิ์ค่ะ :)

ความคิดเห็นที่ 3

1⁵ สวัสดิ์ค่ะคุณตุ๊กตาหมาขนฟู ยินดีต้อนรับ ชื่อน่ากอดจัง

ความคิดเห็นที่ 4

น่ากอด ก็มากอดซะคะ 5555

จากตัวอย่าง (31) ผู้ถูกคุกคามทางเพศ ในความคิดเห็นที่ 4 ได้ตอบกลับความคิดเห็นที่ 3 ที่กล่าวว่า “...ชื่อน่ากอดจัง” ซึ่งเป็นการคุกคาม โดยการใช้วัจนกรรมการทำทนายว่า “น่ากอด ก็มากอดซะคะ” ซึ่งผู้ถูกคุกคามเรียกร้องหรือยุผู้คุกคามให้น่ากอดหรือสัมผัสร่างกายของผู้ถูกคุกคาม เนื่องจากรู้ว่าเป็นการพูดในเว็บบอร์ด ผู้คุกคามไม่รู้จั๊กกันในชีวิตจริง จึงทำทนายให้มา “กอด” ซึ่งเป็นไปไม่ได้จริง

3. การเพิกเฉย

การเพิกเฉย หมายถึง กลวิธีที่ผู้ถูกคุกคามใช้ในเปลี่ยนประเด็นและต้องการกลับไปทสนทนาเดิม เพื่อหลบเลี่ยงการคุกคามจากผู้คุกคามทางเพศ กล่าวคือ ไม่ให้ความสนใจถ้อยคำการคุกคาม ไม่โต้ตอบกลับผู้คุกคาม และผู้ถูกคุกคามใช้การเพิกเฉยในการโต้ตอบกลับ โดยการโต้ตอบกลับเจ้าของกระทู้หรือโต้ตอบกลับผู้แสดงความคิดเห็นคนอื่นที่ไม่คุกคามทางเพศ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(32) ตัวอย่างกระทู้และการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดพันทิปของวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2555

กระทู้: ผู้ชายที่มีความถนัดหรือมีความสามารถพิเศษอะไรซักอย่าง สาวๆชอบกันมั๊ยครับ?

ความคิดเห็นที่ 1

ผมมีความสามารถพิเศษ

เสกเด็กเข้าห้องคนได้ครับ

⁵ หมายเลขที่นำหน้าข้อความ หมายถึง การโต้ตอบกลับไปยังความคิดเห็นที่มีหมายเลขนำหน้า เช่น ความคิดเห็นที่ 3 กล่าวว่า “ สวัสดิ์ค่ะ... 1” หมายถึง การโต้ตอบกลับไปที่ความคิดเห็นที่ 1

ความคิดเห็นที่ 2

ความสามารถเดียวที่ตั้งใจจะทำให้ดีที่สุดคือ การเป็นคนดีและหาเงินให้เก่ง
ตอนนี้ยังทำได้ไม่ดีเท่าไรเลยครับ

ความคิดเห็นที่ 3

ทำกับข้าวได้
แต่กินได้คนเดียวนะ

จากตัวอย่าง (32) ผู้ถูกคุกคามใช้กลวิธีการเพิกเฉยในการเลี่ยงการคุกคามจากผู้คุกคามทางเพศ โดยการไม่ให้ความสนใจ
ถ้อยคำการคุกคามในความคิดเห็นที่ 1 กล่าวว่า “เสกเด็กเข้าห้องคนได้ครับ” ผู้ถูกคุกคามไม่ได้ตอบกลับ และเปลี่ยนประเด็นในการ
พูดเป็นเรื่องอื่น

4. การทำให้เป็นเรื่องตลก

การทำให้เป็นเรื่องตลก หมายถึง ผู้ถูกคุกคามได้ตอบโดยใช้เสียงหัวเราะ เพื่อให้ทำให้ถ้อยคำที่คุกคามเป็นเรื่อง
ตลก ผู้ถูกคุกคามต้องการลดระดับความรุนแรงของการตอบกลับ เช่น “ฮ่า ฮ่า ฮ่า” “555555” “คิ คิ” “ฮึๆๆๆ” ดัง
ตัวอย่างต่อไปนี้

(33) ตัวอย่างกระทู้และการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดพันทิปของวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

กระทู้: ยักคิ้วข้างเดียว ห่อ, พับ, พลิกลิ้น เพื่อนๆ ทำกันได้มั๊ย

ความคิดเห็นที่ 1

ถ้าจำไม่ได้ ทำได้ไม่ได้ เหมือนจะเกี่ยวกับกรรมพันธุ์ด้วยนะคะ ^^

ความคิดเห็นที่ 2

เรายักคิ้วช่วยกับกระพริบตาข้างซ้ายได้ค่ะ :)

ความคิดเห็นที่ 3

แล้วถ้าผมทำได้หมดจะถือว่าเป็นพ่อพันธุ์ที่ดีหรือไม่

ความคิดเห็นที่ 4

ผมกระดิกหูทั้ง 2 ข้างพร้อมขมมือ หมุนตัวและร้องโง่ได้

ความคิดเห็นที่ 5

กระดิกนมยังทำได้เลย จริงๆนะ

ความคิดเห็นที่ 6

1 ค่ะ เคยได้ยินแต่เกี่ยวกับลิ้น แต่คิ้วนี้ไม่ทราบเหมือนกัน

#2 เหมือนกันค่ะ

#3 อันนี้ก็ไม่ทราบเหมือนกันแฮะ เราก็ทำได้หมด ออิอิ

#4 คึ้นๆ นะคะ

แต่มีเพื่อนคนหนึ่ง กระดิกหูได้ งามมากๆ ชอบล้อมันว่าเหมือนหมาเลย 555

#5 อันนั้นพ่อเราก็ทำได้ ทำระบำหน้าท้องได้ด้วย ฮามากกก

จากตัวอย่าง (33) ผู้คุกคามทางเพศ คือ ความคิดเห็นที่ 3 ที่กล่าวว่า “แล้วถ้าผมทำได้หมดจะถือว่าเป็นพ่อพันธุ์ที่ดีหรือไม่”
ผู้ถูกคุกคามใช้กลวิธีการหัวเราะในการโต้ตอบกลับผู้คุกคามทางเพศ ดูได้จากความคิดเห็นที่ 6 ผู้ถูกคุกคามกล่าวว่า “ #3 อันนี้ก็ไม่
ทราบเหมือนกันแฮะ เราก็ทำได้หมด ออิอิ” โดยใช้การหัวเราะ “ออิอิ” เพื่อโต้ตอบความคิดเห็นที่ 3

(34) ตัวอย่างกระทู้และการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดพันทิปของวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2555

กระทู้: สังเกตว่าผมขตัวเล็กก็มีแฟนเป็นผญตัวใหญ่มั๊ยคะ

ความคิดเห็นที่ 3

แนวราบ..ซ้ำบายอยู่แล้วคะ.....

ความคิดเห็นที่ 6

#3 แมนแล้ว จะมาตอบเหมือนกันเลย ไม่มีปัญหาในทางราบ 55555

ความคิดเห็นที่ 7

ความสูงไม่มีผล ต่อการต่อสู้แนวราบ ครับ (ด้วยอีกคน) มันอยู่ที่ใจ สูงต่างแค่นั้น ถ้าใจตรงกัน ก็ไม่เป็นปัญหาครับ

จากตัวอย่าง (34) ความคิดเห็นที่ 6 ผู้ถูกคุกคามใช้กลวิธีการหัวเราะในการโต้ตอบกับผู้คุกคามทางเพศในความคิดเห็นที่ 3 ที่กล่าวว่า “แนวราบ...ซำบายอยู่แล้วคะ..... “ ผู้ถูกคุกคามโต้ตอบกลับโดยกล่าวว่า “#3 แมนแล้ว จะมาตอบเหมือนกันเลย ไม่มีปัญหาในทางราบ 55555” โดยใช้การหัวเราะ เพื่อทำให้เป็นเรื่องตลก

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้เมื่อเปรียบเทียบกับการจัดประเภทการคุกคามทางเพศที่ปรากฏในอินเทอร์เน็ตของบาร์ค (Barak. 2005) และงานวิจัยของฟิตซ์เจอร์รัลและคนอื่นๆ (Fitzgerald; et al. 1988) พบสิ่งที่น่าสนใจเหมือนกัน คือ ผู้คุกคามทางเพศมักคุกคาม โดยการวิจารณ์หรือการดูถูกทางเพศ หรือคุกคามโดยใช้คำเรียกล้อหรืออวัยวะในร่างกายและใช้การขยาดความร่วมด้วย ซึ่งงานวิจัยของบาร์ค ฟิตซ์เจอร์รัลและคนอื่นๆ มองว่าการคุกคามเช่นนี้เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง คือ ผู้คุกคามทางเพศใช้ข้อความที่หยาบคายที่สื่อไปทางเพศกับผู้ถูกคุกคามโดยตรง แต่การคุกคามทางเพศที่พบในเว็บบอร์ดเป็นการคุกคามที่ไม่ได้ใช้ภาษาที่หยาบคายสื่อถึงเรื่องเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์โดยตรง เนื่องจากเป็นไปได้อย่างยากในการเขียนเรื่องเพศในที่สาธารณะในสังคมไทย ถึงแม้ว่าเว็บบอร์ดจะเป็นพื้นที่สาธารณะที่เอื้ออำนวยให้ผู้แสดงความคิดเห็นสามารถนำเสนอความคิดเห็นได้อย่างเสรี ในงานวิจัยนี้จึงพบการเลี่ยงการใช้คำที่หยาบคายหรือคำที่สื่อถึงการมีเพศสัมพันธ์ โดยการเล่นคำ เช่น การใช้คำว่า “แพทย์” แทน “เพศ” การใช้คำพวน เช่น “เห็นหมี” สื่อถึงอวัยวะเพศของผู้หญิงที่เหม็น และการใช้คำสแลง เช่น ในคำว่า “ตุ้ย” “ซั่ม” แทนการสื่อความหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้จากงานวิจัยพบว่าในเว็บบอร์ดผู้คุกคามมักคุกคามโดยการทำให้เป็นเรื่องตลกและใช้ร่วมกับกลวิธีอื่นๆ เช่น การใช้วงความหมายเปรียบอวัยวะเพศเป็นของกิน ในคำว่า “ไอติม” เพื่อสื่อถึงเรื่องเพศ และการทำให้เป็นเรื่องตลก

(35) “อยากกินไอติมของคุณผู้ชายคะ อีอิ”

ผู้คุกคามพยายามสื่อเหมือนเป็นเรื่องตลก โดยมีการหัวเราะ “อีอิ” ร่วมด้วย

(36) “ปล่อยอย่างอื่นแทนได้มะ เอ๊กๆๆ”

ผู้คุกคามใช้เสียงหัวเราะ “เอ๊กๆๆ” เพื่อให้ดูตลก ขำขัน

(37) “55555 เราไม่ชอบดูต เราชอบก๊าๆ บีบๆ 555 ผมชอบกินนมมากครับ กินแล้วทั้งแข็งทั้งแรง (แข็งแรง) 555555555555555 ดูดเสร็จ บีบด้วย กล้องนมนะ ^^”

ผู้คุกคามทางเพศคุกคามโดยพูดให้ตีความได้หลายความหมาย และใช้เสียงหัวเราะ “555” ให้ดูเหมือนเรื่องตลก

จากตัวอย่าง (35)-(37) ตรงกับที่บาร์ค (Barak. 2005) พบว่าผู้คุกคามมักคุกคามทางเพศ โดยการเล่าเรื่องตลกลามก คือ การบอกเล่าเรื่องตลก โดยใช้คำพูดหยาบคายเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ แต่เนื่องจากในเว็บบอร์ดมีมารยาทในการแสดงความคิดเห็น คือ “ใช้ข้อความที่สุภาพ เพื่อเป็นการแสดงความจริงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่อสังคม” (อ้างอิงจาก <http://2g.pantip.com/cafe/rules.html>) ดังนั้น จึงไม่พบการใช้คำหยาบคายในการคุกคามบนเว็บบอร์ดพันทิป และหากปรากฏการใช้คำหยาบคายจะถูกผู้ดูแลเว็บบอร์ดตักเตือนหรือห้ามไม่ให้เข้าแสดงความคิดเห็นอีก

อย่างไรก็ดี สิ่งที่เป็นข้อสังเกตในการคุกคามทางเพศ คือ จากแบบสำรวจการคุกคามทางเพศผู้ตอบแบบสำรวจเห็นว่าการพูดจิบไม่ใช่อะไรที่คุกคามทางเพศ ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยในต่างประเทศที่พบว่า การจิบจัดเป็นการคุกคามทางเพศเช่นเดียวกัน แต่เป็นการคุกคามที่ไม่รุนแรงมากนัก เป็นมุมมองที่แอบแฝง ผู้คุกคามกลบเกลื่อนการคุกคามให้ดูเป็นเรื่องตลก ไม่มีความสำคัญมากนัก จากผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าในสังคมไทยอาจขาดความระมัดระวังการคุกคามทางเพศที่ไม่รุนแรง และไม่ตระหนักถึงภัยเหล่านี้มากนัก ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงภัยเหล่านี้ในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ เนื่องจากคนที่สื่อสารในเว็บบอร์ดส่วนใหญ่ไม่รู้จักรัก ไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อน การชักจูง หรือดั่งที่บาร์ค (Barak, 2005: 81-82) กล่าวถึงการไม่มีตัวตนหรือสถานะการไม่รู้ผู้กระทำหรือไม่มีตัวตน การไม่เห็นหน้ากัน การไม่ส่งสายตาระหว่างการสนทนา การหลบหนีอย่างง่าย และการไม่ระบุสถานะทางเพศ ซึ่งส่งผลให้ผู้คนในอินเทอร์เน็ตสามารถปิดบังความเป็นตัวตน หลีกเลี่ยงความผิดได้ง่าย และทำให้เกิดการคุกคามได้ง่ายเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของแฮริง (Herring, 2001) พบว่าการที่รู้จักตัวตนในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ไม่ได้ช่วยยับยั้งการคุกคามทางเพศ เป็นเพียงแต่ลดความรับผิดชอบทางสังคม และทำให้คนสามารถกระทำการคุกคามหรือกระทำความผิดที่รุนแรงได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

ส่วนผู้ถูกคุกคามส่วนใหญ่ใช้การเพิกเฉย คือ ไม่ได้ตอบกลับ ไม่สนใจในการคุกคามที่เกิดขึ้น ทำเหมือนมองไม่เห็นความคิดเห็นที่คุกคามทางเพศ จากการวิเคราะห์พบว่าผู้ถูกคุกคามทำเป็นพูดเรื่องอื่นหรือพูดเรื่องเดิมในประเด็นอื่น ซึ่งจากการสังเกตพบว่าผู้คุกคามไม่คุกคามทางเพศต่อ เนื่องจากไม่มีผู้ใดตอบสนอง

นอกจากนี้ จากการผลการวิเคราะห์พบว่าผู้ถูกคุกคามทางเพศเปลี่ยนเรื่องที่ถูกคุกคามให้เป็นเรื่องตลก ซึ่งอาจจะเป็นการทำให้การคุกคามนั้นดูเหมือนเรื่องที่ไม่รุนแรง และผู้คุกคามไม่ได้มีอำนาจเหนือผู้ถูกคุกคาม สังเกตเห็นว่าเนื่องจากความมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทำให้เห็นว่าผู้ถูกคุกคามกล้าที่จะโต้ตอบในเว็บบอร์ด ไม่ต้องกังวลถึงเรื่องหน้า และผู้ถูกคุกคามพยายามทำให้การคุกคามเบาลง สอดคล้องกับกลวิธีที่พบจากผู้คุกคามทางเพศ กล่าวคือ ผู้คุกคามทางเพศพยายามทำให้เรื่องคุกคามเป็นเรื่องตลกเช่นเดียวกัน

บรรณานุกรม

- จันทิมา อังคพณิชกิจ. (2557). **การวิเคราะห์ข้อความ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ตามใจ อวีรุธิโยธิน. (2546). **กลไกและรูปแบบของการพวนคำในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน และภาษาไทยถิ่นใต้**. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธเนศ เวศร์ภาดา. (2549). **ทอมโลกวรรณศิลป์ : การสร้างรสนุนทรีย์แห่งวรรณคดีไทย**. กรุงเทพฯ : ปาเจรา. พันทิปดอทคอมประกาศปิดห้องราชดำเนินไม่ขอเป็นพื้นที่สร้างความแตกแยกในโลกออนไลน์.(2553, 18 พฤษภาคม). **มติชน**. ออนไลน์.
- มณฑนา สิตสุวรรณ. (2546). **การกระทำของมนุษย์บนอินเทอร์เน็ตที่เป็นภัยต่อมนุษย์ในสังคมไทย : แนวคิดในการจัดการ**. วิทยานิพนธ์ น.ม. (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิมนา ธรรมปรีชา. (2533). **การคุกคามทางเพศ**. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไอ้หื่น ฉายา แดน สีดา หลอกเด็กนักเรียนผ่านทางเฟซบุ๊กไปข่มขืน. (2554, 15 ธันวาคม). **เดลินิวส์**. ออนไลน์.
- ไอ้หื่น ฉายา แดน สีดา หลอกเด็กนักเรียนผ่านทางเฟซบุ๊กไปข่มขืน. (2554, 15 ธันวาคม). **มติชน**. หน้า 1.
- Barak, Azy. (2005, Spring). **Sexual Harassment on the Internet**. Social Science Computer Review, 23(1): 77-92.
- Fitzgerald, L.F.; et al. (1988). The dimensions and extent of sexual harassment in higher education and the workplace. **Journal of Vocational Behavior**. 32:152-175.
- Herring, S. (1999). **The Rhetorical Dynamics of Gender Harassment On-Line**. The Information Society, 15: 151-167: 157.
- Herring, S. (2001). **Computer-mediated discourse**. The Handbook of Discourse Analysis, 612.
- Searle, John R. (1969). **Speech Acts**. Cambridge University Press.
- Till, F. (1980). **Sexual harassment: A report on the sexual harassment of students**. Washington DC: National Advisory Council on Women's Educational Programs.
- van Dijk, T.A. (1997). **Discourse as Interaction in Society**. In T.A. van Dijk (ed.). Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction, vol.2, pp. 1-37. London: Sage.